

Ruhuma Tutuřturulan Okunaksız Haritalar

– marcel · 29 Ocak 2012

Ben aynadan kaçıyorum ayna bana dönüyor
Bakmalar sokağımda yangınlar görüyorum
Bazı ihanetler çok memnun bu alevlerden
Yalnızlık nehrim dibini görmüş kurumaktan
Sönmez, sönmez bu gittikçe yayılan kor hatırlamalar
Çok okumasınlar o umutlar, sırtımdaki işaretleri
bulaşıcıdır içimin acısı...

Boynumdaki yalnız ruj izinin yaş gününü kutluyoruz
Kimler yok ki
Ben, ben, ben, ben...

Bana acıyan anılarım bir kaldırım örüyor
Kenardan kenardan ağlayayım diye
Bir buluşma perşembesine çakılmadan
Kıyıda kıyıda yalpalasın diye bu sarhoşluklar
Bir deniz fenerinin pervazında
Ne kadar çok seviliyordum meğer
Bir kolumdan girdaplı deniz
Bir kolumdan belleğim çekiyor
Yılgılarım omuzlarımda
Kime düşsem
Hangi gardiyanın hücresi olsam
Ne de olsa hepsi cennet manzarasız

Uykumda bileylediğim bu hançerle
Kanamadan bu sözlüğüm
Akmıyor bu harflerin teri

Bu sözcükler öldürecek bir gün beni
Kiralık katilim bile kıyamayıp kurak bir şiir yaptı onlarla
Her sıkışmışlığımda beni takip ediyorlar
Sanki çok iyi gölgelermiş gibi

İstıraplı bir fetih benimki

Ne olur ki o sokaklar
O şehirler
O sevişmeler benim olsa
Ayak bastığım yerlerde
İnan kuşlarının kanadı kayıp olduktan sonra

Zamanda hayalcilik bir icat
Zaten hep vardı hücrenin içinde
Zaten hep geliyordu o dna-lardan bana mektuplar
Şifreli sarsıntılar
Buruşmuş özneler
Ben evvelden de geçiriyordum
Düşlerimde havaleler
Bazen
Bir okyanus koyuyordu alınma sevgililerim
Ucundan biraz ısıp atıyordum ıslak suretleri
O zamanlar düş ceza muhakemeleri yoktu
İçimdeki renksiz kanunlarda

Hiç kimsenin yapamadığını toy bir ayna yapıyor
Gözle görülemeyen sevdaların bile zehrini yüzdürüyor bende
İstemesem de nikahlıyor beni içi boşaltılmış mutluluk postlarıyla
Hepsi duvarımda çivili
Hepsi alınma düğmeli
Sanki kapkaranlık masallardan ganimetlerle dönen
Uyduruk bir avcıymışım gibi

İşte o yüzden ayna benden kaçıyor
Ben aynaya yağıyorum yine yalnızca
Sanki bu haritalarda
Sarmaladığım tenleri bile gösteremeyen
Tek ülke benmişim gibi...

Peki hangi ayna kandırdı beni?

bu haritalarda dağlardan bile geçmiyor
mutluluk çizgileri...

Oktay Coşar